

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
31,78+ 2,22 (GST) = 34 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À délai
convenu

**Telefon: (416) 530-4222
Fax: (416) 530-0069
E-mail: abrezina4222@rogers.com
satellite1-416.com@satellite1-416.com
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 12.

(266.)

Vol. 12.

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com

Thursday,

June 13,

2002

Já a ostatní - I and they

Z představení *Já a ostatní*. Vlevo česká skupin, uprostřed knadská a vpravo se Ikarus pokouší vzlétnout.

Pokud se dobře pamatuji, byl jsem naposledy v Divadle Disk v Karlově ulici v polovině sedmdesátých let. Disk patřil Divadelní akademii múzických umění neboli DAMU. Již tehdy to bylo svým způsobem divadlo bez hranic. Ví se, že pražská FAMU odchovala řadu předních světových režisérů, ale málo se ví o tom, že v tu dobu na DAMU chodila dnes slavná mexická režisérka Marta Eugenia Luna Ledesma - autorka slavného seriálu *Esmeralda*. Tehdy tam režírovala antické drama *Elektru*. Marta měla českého přítele a mého kamaráda s biblickým jménem Raguél, který pracoval v krematoriu a měl heslo: *Každý den na stůl čerstvou květinu*. I na premiéru *Elektry* přinesl své nastávající karafiáty. Před tím se však náležitě posilnil v nedaleké restauraci, kde vždy na Martu během dlouhých zkoušek čekal. Tentokrát tak učinil již před představením a jakmile šla opona nahoru, Raguélová víčka šla stejně rychle dolů. O přestávce nás přišla na balkon Marta navštívit. V ten okamžik jsem poznal, že má před sebou velkou budoucnost. Coby režisérka a psychologka odhadla situaci a poprosila mne, abych, až představení skončí, nezapomněl vzbudit Rajička, tak totiž něžně říkala svému příteli. Když šla po představení opona dolů, zvedla se pomalu Raguélová víčka a Raguél předstíral, že pozorně sledoval celé představení.

Můj přítel Raguél byl zřejmě výjimkou. V Disku se většinou neusínalo, protože DAMU produkovala nejen řadu vynikajících režisérů, ale i herců a navštívit

Disk bylo vždy zážitkem. Hrál se tam experimentální představení, antická dramata, Shakespeare, Čapek... Loutkářská fakulta si v sedmdesátých letech troufla i na Camuse a jeho *Nedorozumění*.

Po letech jsem měl tedy možnost vidět opět experiment, tentokrát pro změnu česko-kanadský. Studenti loutkářské fakulty pražské DAMU spolu se studenty Divadelní sekce Torontské univerzity ve Scarborough vytvořili neobvyklou divadelní mozaiku, která reflektuje život kolem nás. Podobně jako DAMU v sedmdesátých letech experimentovala s antickými tématy, ani tentokrát jsme se neobešli bez antické mytologie, ať již to bylo v kanadském provedení *Lysistraty* či jakási parodie na Offenbacha a jeho *Orfea v podsvětí*. Ve společném projektu *Já a ostatní* to byl zase Ikarus, jenž vzlétne na věšáku, který slouží k sušení prádla.

Ve společném projektu se podobně jako v lidském životě střídají momenty nesmírně vážné s okamžiky humornými: stvoření člověka, ukřižování, vystřídá velice jednoduchá scénka, kdy dva mladíci balí děvče. Oba soubory do sebe zapadají, takže pokud někdo viděl nejprve toto představení, dlouho nerozlišuje, kdo patří do české skupiny a kdo do kanadské.

Další podrobnosti o celém projektu jsme se dověděli od člena souboru Jiřího Laštovky.

ABE: Jak dlouho jste na tomto projektu pracovali?

JL: Kanadské intenzivně čtrnáct dnů. My, protože jsme měli i další práci, tak měsíc a půl.

ABE: Jaký byl rozdíl mezi pražským představením a torontským?

JL: Zde to bylo pomalejší. My jsme museli přibrzdit kvůli angličtině. Domácí herci zase zpomalili kvůli tomu, že si vše vychutnávali. Předělali jsme některé slovní hříčky.

ABE: Co vás zde překvapilo?

JL: Skutečnost, že divadelní seberealizace je zde mnohem těžší. Dva členové kanadského souboru studují v Praze a dokonce jedna členka souboru tam chce zůstat. Těžko si dovedu představit, jak bych dělal divadlo zde.

ABE: Možná by vás zajímalo, že je zde československé *Nové divadlo*...

JL: O tom jsem neslyšel. Zajímavé je, že v našem souboru jsou také dva Slováci, takže právě v *Orfeo* v *podsvětí* mluví slovensky.

ABE: V kanadském souboru zase občas použili francouzštinu... Globalizace přináší s sebou spoustu výhod. Na druhou stranu i jakési zploštění, ztrátu identity...

JL: Už to k nám přichází a je na nás, jak to zvládneme. Teď se začínají privatizovat divadla. Doposud byla divadla dotována a otázkou je, jak obstojí v okamžiku, kdy se bude muset vše platit z lístků. Svým způsobem máme jako loutkáři výhodu, protože si můžeme loutky vyrobit a můžeme hrát po školách.

ABE: Jaké je uplatnění studentů z DAMU u filmu?

JL: Filmování mně připadá proti divadlu hrozná nuda. Nemám pocit, že ze sebe vydávám maximum, zatímco v divadle to okamžitě cítím, jestli se to divákovi líbí nebo ne. Film je konzerva, která se nemění, zatímco divadlo se vyvíjí a je živé. Proto věřím v divadlo, že přežije. Film nyní sice ovlivňuje divadlo, ale nemyslím si, že je to správná cesta. Divadlo dokáže předvést věci jinou formou a nechává prostor pro představivost diváka. Takovými filmy, které byly naopak ovlivněné divadlem jsou *Nachové plachty* a *Barokní opera*.

Dodejme jen, že *film bez hranic* existuje již delší dobu, koprodukce filmů několika zemí jsou běžné. *Divadlo bez hranic* je experimentem, který skutečně stojí za povšimnutí. Připomeňme, že v pozadí celého projektu a režisérem je doc. Jan Schmid ze Studia Ypsilon. S ním spolupracovali Michal Schonberg, Jiří Havelka, Jiří Němeček, Merika Ramundo a Petra Zámečnicková. Hudbu dělal Jan Jiráň. Produkce: Jolana Trešlová a Leah Takata. Během představení se na jevišti objevilo kolem třiceti herců, z toho polovina z pražské skupiny a druhá z kanadského souboru.

Aleš Březina

***

**RADIO BOHEMIA lze poslouchat
v Torontu**

**a okolí na frekvenci 530 AM
a to od pondělí do pátku
od půlnoci do jedné hodiny v noci.**

**Vysílání z pondělí na úterý začíná
již ve 23:00 hod.**

**E-mail: radioboheemia@hotmail.com,
tel.: 905-846-4563**

Rosického, aby vyřizoval agendu, která vyžaduje normální konzulární personál). Nepochybně by prestiž Sdružení bez kanceláře utrpěla, ale nikoliv smrtelně. Daleko větším nebezpečím pro naši organizaci je odchod starých členů, kteří nejsou nahrazováni mladší generací a samozřejmě nepomáhá ani zmenšený příliv z České či Slovenské republiky. Po vstupu republik do Spojené Evropy lze očekávat, že se příliv do Kanady ještě dále oslabí. Ale to všecko neznamena, že bychom se neměli snažit pokračovat v práci Sdružení tak dlouho, jak to bude možné.“

Do diskuse zasáhli Blanka Rohnová, Miloš Šuchma, A. Valdštýnová, Jiří Kořistka, Jan Waldauf a další.

Nedělní zasedání bylo věnováno přednášce pana Johna Nycheka z federálního ministerstva imigrace. Uvedl ho Josef Dobrovolný, který také podrobně vylíčil svůj souboj s kanadskými imigračními úřady, když se jeho paní pokoušela (nakonec vítězně) o návštěvu svého syna z ČR. Kongres skončil pečením buřtů na farmě bra. Dobrovolného.

***

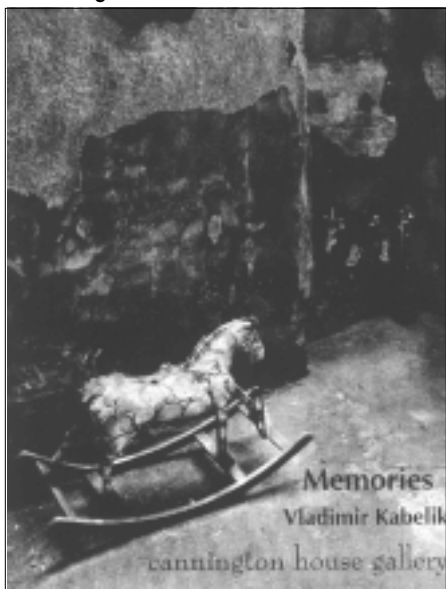
Ztratili jsme dvě vzácné ženy

Během jednoho týdne jsme se rozloučili s dvěma ženami, jejichž osudy si nebyly nepodobné: v pondělí 27. května s paní Boženou Sabolovou a v sobotu 1. června s paní Danou Varmužovou.

Božena Sabolová (Hlinická)

Narodila se v roce 1931 v Dolním Kubíně. Tak jako její matka a babička, byla pokřtěna Božena. O tom jméně jsem nikdy nepřemýšlel. Prostě to byla ona sličná dívka, která na Peruci prala pod dubem prádlo, uviděl ji Oldřich a na místě se zamilovali. Ale, jak při pohřbu vysvětlil synovec zesnulé, Milan Chvostek, v tom jménu se skrývá daleko víc: znamená to „boží žena“. A najednou jméno, které se mi zdálo celkem všední, zazní novou krásou. Naše Božena se sešla se svým budoucím manželem, Jurajem Sabolem, v Kanadě. Zřejmě se také zamilovali prakticky při prvním setkání. Juraj byl jedním z těch 113 čs. uprchlíků, které přivezla do Halifaxu loď *Generál Leroy Etlinge*. Božena patřila k ženám vyzařujícím energii a jak téměř každý z řečníků, kteří se s ní loučili vyzvedl, jejímu pracovnímu elánu bylo těžké odolávat. Plánovala a hned své plány měnila ve skutečnost. Slovenský evangelický kostol sv. Pavla bude navždy jejím dlužníkem. Smuteční obřady vykonali Rev. Ladislav Kozák a Rev. Pavel Jamnický a rozloučili se s ní - vedle již zmíněného synovce - Rev. D. Grantz, Daniel Lovas, Josef Čermák a na hřbitově, za Sokol, Anna Janoušová. Jejím manželem, dcerám Blance, Marii a Evě a jejich rodinám vyslovujeme upřímnou soustrast.

Výstava Vl. Kabelíka

V minulých dnech proběhla v oakvillské Cannington House Gallery výstava fotografií Vladimíra Kabelíka.

Dana Varmužová

Narodila se v roce 1924 v Bystřici v blízkosti Hostýna. Jako mladé děvče se při skautském táboru sešla s bařovcem Josefem Varmužou a zase, láska na první pohled. Nedlouho po svatbě odjeli na Dálný východ a nakonec se usadili v Kanadě. Oba a zvláště paní Varmužová, byli požehnáním pro Osadu Sv. Václava v Torontě, kde se věnovala hudbě a umělecké činnosti, ale také pečení dobrot a všemu, co vyžadovalo její schopnosti a radostnou snahu pomoci. Jejimi dlužníky jsou rovněž Sokol a České a Slovenské sdružení v Kanadě, na které často pamatovala štědrými dary. Pohřební obřady vykonal Rev. Libor Švorčík a rozloučil se s ní Jan Matějovič, který s ní pracoval celá desetiletí a na rozloučenou jí zazpíval písničku, kterou kdysi při skončení mše zpívali a kterou milovala. Za Sokol jí poděkovala starostka

Jurásková. Její rodině vyslovujeme upřímnou soustrast. Žádují mše byla obohacena mimořádně pěkným hlasem Zdeňky Jarošové, na varhany hrály Dagmar Kopecká a Marie Mihaliaková.

Josef Čermák

***

Kanada uzavřela se Slovenskem dohodu o audiovizuální koprodukcí

Za přítomnosti kanadské ministryně pro kulturní rozvoj Sheily Copps a slovenského ministra kultury Milana Kňazka byla v Ottawě podepsána dohoda o rozšíření kulturní výměny v oblasti vysoce kvalitních filmů. Tato dohoda umožní volnější výměnu filmů a podle ministryně Sheily Copps pomůže kanadským firmám při exportu nejen filmů, ale televizních programů.

***

ČS DEN 2002 sobota 22.6. od 11:00 do ...

Největší setkání Čechů a Slováků
Celodenní program začíná bohoslužbami
u kaple sv. Antonička v 11 hod

Slavnostní zahájení ve 14:30
Pěvecký sbor Čs. baptistického sboru
Taneční skupina Moravanka
Vystoupení Sokola: skladby mužů, žen a dětí
Program dětí doplňovací školy
Dětské soutěžní hry
Turnaj v kopané

17:00 Lyrický folklór: české a moravské písně

18:00 Jazzové trio Jiřího Grosmana
Tombola

20:00 Hosté z České republiky:
legendární kytarista a zpěvák Vladimír Mišík
spolu s houslistou Janem Hrubým
22:00 Diskotéka v Restauraci Praha

Prodejní stánky * občerstvení * teplá jídla v Restauraci
Praha * Dětský nafukovací hrad - Svatojánský oheň

Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ontario

Info.: 416-439-4354

Láska je jako večernice, plující temnou oblohou
Zavíte dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
a opevníte svoje tělo, vy, kterým srdce zkameněla ...

NA POZVÁNÍ MMI A RESTAURACE PRAHA přijíždí na týden hudební dvojice

VLADIMÍR MIŠÍK & JAN HRUBÝ

legendární český rockový kytarista
a zpěvák, zakl. skupiny Blue Effect, ETC.

Vynikající folk rockový houslista
a skladatel

2 KONCERTY V TORONTU NA MASARYKTOWNU:

sobota 22.6.

VYSTOUPÍ JAKO HOSTÉ
celodenní slavnosti
Český a slovenský den Kanady
ve večerním programu

čtvrtek 27.6.

SAMOSTATNÝ KONCERT
v Restauraci Praha v 8:00 p.m.
Vstupné \$ 15.00 - REZERVACE NUTNÁI
416-439-4354 nebo 416-289-0283

KITCHENER/St. JACOBS - 23.6.

v 6 p.m. v sálu Riverside Maples - vstupenky \$ 12.00 u vchodu

OTTAWA - 28.6.

CHORVATSKÝ KOSTEL - začátek v 7:30 - vstupenky \$ 15.00 u vchodu

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal

1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117

E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Honorary consulates of the Czech Republic in Canada

Calgary

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
New address: #110-6130 3rd St. SE.
Calgary, AB T2H 1K4
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelínek@terramanagement.com.

Toronto

Honorary Consul: V. L. Rosický
701-4711 Yonge St.
Toronto, ON M2N 6K8
Tel.: 416-226-4528,
fax: 416-226-5679
E-mail: consul@canczech.com
www.canczech.com
Út: 16:00-18:00, čt.: 10:00-12:00

Honorary consulates of the Slovak Republic in Canada

Vancouver, BC:

905 West 8th Avenue, Vancouver
V5Z 1E4
Tel: (604) 732-4431. Fax: (604) 732-4439
Hours: Tuesday 14:00-16:00
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lisiak Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543
Hours: Monday and Thursday
17:30-19:30.
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

99 Grace Street, Winnipeg R3B 0E4
Tel. and Fax: (204) 947-1728
Hours: Weekdays 9:00. - 12:00
Mr. Jozef Kiska Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407,
North York M3J 3K6
Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488
Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00
Saturday by appointment
Mr. John Stephens, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, QC:

3700 rue de Montagne
Montreal, QC H3G 2A8
Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460
Hours: Monday and Thursday 16:00-18:00
Mr. Mark Kmec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Quebec

Medical

**Příjemné kvalitní
zubní ošetření**

nabízí

**dr. LUDMILA
SCHUCKOVÁ**

**Sobotní a večerní návštěvy
možné!**

Ráda pomohu nově příchozím!

**1849 Yonge St. - Suite 409
(Yonge & Davisville)
Toronto, On. M4N 1Y2.
(416) 487-7900**

Dr. Petr Munk

Chiropraktik

**1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.**

**Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00**

Tel.: 533-0005

Zprávy z velvyslanectví Předání Ceny Jana Masaryka *Gratias Agit* panu V. Pavelkovi

V podvečer dne 6. června 2002 předal na generálním konzulátu ČR v Montrealu velvyslanec České republiky v Kanadě Vladimír Kotzy ing. Václavu Pavelkovi Cenu Jana Masaryka *Gratias Agit*, která mu byla udělena ministrem zahraničních věcí České republiky Janem Kavanem.

Generální konzul a velvyslanec při příležitosti slavnostního předání ocenění uspořádali recepci, které se zúčastnilo více než sedmdesát krajanů a dalších gratulantů.

Velvyslanec svůj stručný projev zahájil blahopřáním ke 101. narozeninám, jež pan Pavelka oslavil 1. června t.r. Ocenil práci, kterou ing. Pavelka věnoval vybudování a fungování české doplňovací školy v Montrealu a jeho dlouholeté zásluhy o Klub seniorů, který vedl od roku 1974 až do loňského roku. Předání ceny jménem pana ministra se setkalo s upřímným potleskem. Přesto, že pan Pavelka je ve svém věku ve vynikající duševní kondici, do dlouhých proslovů se mu nechtělo. Za Cenu poděkoval a zdůraznil, že ve svém životě nevykonal nic neobvyklého a svou činnost pro komunitu vždy bral jako něco samozřejmého. Na dotaz, jaký má recept na dlouhověkost, řekl: "Víte co, já vám o tom zazpívám písničku." A spustil dvě sloky moravské lidové, která odpověď skýtá. Panu Pavelkovi, který sám dlouhá léta hrával na housle a cello, přišla zahrát dvě jeho oblíbené skladby mladá česká cellistka Kateřina Jurásková.

Velmi srdečná atmosféra slavnosti pak pokračovala recepcí, kdy řada hostů osobně laureátovi gratulovala.

Pracovníci generálního konzulátu připravili velmi pohostinnou atmosféru důstojnému předání Ceny *Gratias Agit*. Ocenění bylo vřele přijato nejen panem inženýrem Pavelkou, ale poděkování zaznělo z řad mnohých montrealských Čechů, pro něž je Václav Pavelka žijící legendou, inspirací a vzorem obětavé humanitární práce v komunitě.

***

Dar velvyslanectví ČR radnici Gatineau

Dne 30. května 2002 předal velvyslanec ČR v Kanadě V. Kotzy starostovi města Gatineau Y. Ducharmovi do Síně národů dar reprezentující Českou republiku.

Síň národů, kterou tvoří vstupní hala budovy "Domu občanů", byla založena před několika lety, kdy z iniciativy starosty města Hull darovala fakulta mexické univerzity společně s mexickým velvyslanectvím v Ottawě umělecký předmět reprezentující kulturu této středoamerické země. Ideou Síně národů je shromáždit umělecké dary, které by symbolizovaly státy světa a jejich

historii. Radnice, která sídlí v budově "Domu občanů" se tak snaží vytvořit místo, kde se občané světa budou cítit jako doma.

Každý umělecký dar má své vymezené místo, patří k němu vlajka té země a tabulka se stručným popisem a dedikací. Radnice dosud shromáždila tyto dary: marockou mozaikovou fontánu, která byla vybudována přímo na místě, Slovenská republika věnovala umělecké sklo, Filipíny reprezentuje busta národního hrdiny José Rizala, Čína darovala kopii zvonu Zeng Houyi. Sbíрку doplňují turecké barevné keramické dlaždice a kopie sarkofágu z Tutanchamónovy hrobky z Egypta. Česká republika tuto sbírku rozšířila replikou památníku obětem komunismu Znovuukřizovaný, který vytvořil umělec Josef Randa, žijící ve Winnipegu.

Myšlenka na postavení památníku obětem komunismu vznikla z iniciativy členů K-231 v exilu ve druhé polovině 80. let. Po úspěšné sbírce byl památník sochaře Josefa Randy nazvaný Znovuukřizovaný v létě roku 1989 odhalen na Masaryktownu v Torontě. Pan Randa daroval českému velvyslanectví pro Síň národů zmenšenou repliku tohoto monumentu.

Slavnostní odhalení se za přítomnosti velvyslance ČR v Kanadě V. Kotzyho a starosty Y. Ducharma uskutečnilo v podvečer 30. května 2002. Mezi stovkou hostů byli mnozí tituláři, kanadská veřejnost i krajská komunita. Záběry ze slavnostního odhalení přinesla zpravodajská relace francouzského vysílání CBC a deník *Le Droit*.

Socha muže ukřižovaného na srpu a kladivu tak od 1. června 2002 připomíná návštěvníkům radnice miliony obětí komunistického režimu, dar velvyslanectví České republiky.

R. Calábková

Minulý pátek jsme si připomněli pěkné chvíle, které jsme strávili v Hospodě „U Vlastičky“ a to na lodi „Enterprise 2000“ při plavbě po Ontarijském jezeru

Kytička úcty a obdivu panu Traxlerovi

Byl to nevědně zajímavý jazzový a literární večer v tu sobotu 1. června na Masaryktownu. Zorganizovaly jej ČSSK a časopis Polygon. A přitáhl tolik lidí, že mnozí z nich museli odejít bez možnosti, že se snad dočkají neobsazeného místa. Bylo beznadějně vyprodáno. Restaurace Praha byla doslova nabitá. Ti, kteří se přece jen nedali odradit, vzali za vděk přístavkem.

Večer byl věnován panu Jiřímu Traxlerovi, jenž v letošním březnu oslavil své nádherné devadesátiny. A sešli se mj. gratulanti s velkým G: spisovatelé Josef a Zdenka Škvorečtí a Václav Táborský a, jak jinak v případě jazzu, vynikající swingová skupina Jiřího Grosmana. Každý z nich oslavenci i nám, obyčejným přihlížejícím, pohladil duši po svém.

Namísto popisování průběhu večera bych se však raději věnovala jen panu Jiřímu Traxlerovi. Možná že ne všem je jeho jméno blízké natolik, aby dokázal tuto osobnost okamžitě zařadit. A příznám se, že i já jsem se sháněla po věrohodných informacích. Bohužel, knížku Já nic, já muzikant, kterou o svém životě a o velice zajímavém období české jazzové a swingové hudby pan Traxler napsal, nevlastním (je beznadějně k nesehnání), takže jsem se pustila do vyhledávání jiných seriózních zdrojů.

Z. Škvorecká a J. Traxler na Masaryktownu

Jiří Grosman byl tím nejbližším a také nejspolehlivějším: „Jiří Traxler je renesanční muž. Je žijící kronika české předválečné hudby, je to člověk, který stál u kolébky české moderní hudby, a vlastně byl jednou z porodních bab (spolu např. s Jaroslavem Ježkem, R. A. Dvorským a E. F. Burianem) české populární hudby, české taneční hudby, českého jazzu a swingu. Před těmito lidmi jazz v Čechách neexistoval. Ovšem Traxler je ještě víc: on je také jedinečný aranžér - ve svých 23 letech byl prvním a jediným aranžérem, kterému Jaroslav Ježek svěřil orchestrace svých skladeb. Kdo slyšel třeba Traxlerovu skladbu Noisy serenade (Hlučná serenáda), ten by se Ježkovi nedivil. Pestré a jímavé hudební motivy jsou aranžovány s vervou a originalitou na úrovni George Gershwinu. Traxler je také textař, výborný pianista, pracoval i jako rozhlasový konferenciér, a v Kanadě se živil jako technický ilustrátor (a kdo viděl jeho kresby, ten ví, že je talentovaný a svérázný *cartoonist*)...“

Ano, písně tohoto předního autora slavné éry českého swingu třicátých a čtyřicátých let kdysi zpívaly legendy, jakými byly R. A. Dvorský, věhlasné Allanovy sestry, Jiřina Salačová, Inka Zemánková nebo Rudolf Cortéz...

Jiří Traxler v rozhovoru s Petrou Konrádovou, uveřejněném před čtyřmi lety v populárním českém týdeníku Reflex, mj. uvedl: „Můj obor byl jazz a swingová moderní populární hudba a v něm jsem se snažil být profesionálem, tedy odvést práci, která se stane obchodním artiklem. Bylo to šití na míru. Dvorský byl pružný, začal brzy provozovat a propagovat novou taneční hudbu, kterou psali moji kolegové Kamil Běhounek, Polda Korbař, Alfons Jindra, Petr Kareš a Honza Rychlík. Najednou se

objevila taková generační autorská stáj lidí, kteří hudebně mysleli ve stejném duchu. Kdyby tenkrát na Jindrově písničce bylo moje jméno a jeho na mě, tak by to těžko někdo rozlišil. A Dvorský pochopil, že to je „nová vlna“, a dovedl to i zpívat. Vybíral si písničky, které seděly jeho osobnosti, lyrické a něžné melodie, ty dovedl báječně podat. Ostrý swing přenechával Vlachovi. My autoři jsme byli všichni smluvně zavázáni s jeho nakladatelstvím a velice jsme z toho profitovali, protože on mohl jako zpěvák a kapelník písničku uvést mezi lidi ještě dřív, než šla do tisku. Tak si ověřoval, co je dobré, a potom to hned nahrával. Díky tomu, že byl jedním z větších podílníků Ultraphonu, byla cesta od autora na desku hodně krátká.“

Utíkal jste v devětačtyřicátém za dobrodružných okolností, které popisujete ve své knize. Bylo vám třicet sedm let, byl jste uznávaný skladatel, aranžér na vrcholu kariéry. Přesto se vám pak v Kanadě nepodařilo prosadit. Počítal jste s nčím takovým? - zeptala se autorka rozhovoru.

„Pár lidí, kteří věděli, že půjdu za kopečky, mi říkalo: „To víš, my nemůžeme, tobě je hej, ty seš muzikant a muzikou se užívis všude na světě. Není to pravda a já jsem to věděl od začátku. Malíř může namalovat obraz, ukázat ho někomu a říct: Tumáš, kup si to. V muzice je to jinak. Ruce máte prázdné a nosíte své dílo v hlavě. Na papíře hned tak někoho neoslníte, potřebujete často celý orchestr.“

Zkoušel jste se pak prosadit v Kanadě. Byla praxe v kanadských nakladatelstvích natolik odlišná od českých poměrů?

V Čechách byla v mém žánru dvě velká nakladatelství: Dvorský a Urbánek. Mohl přijít kdokoli, třeba Venca z Bezu, a říct: Pane Dvorský, nechtěl byste se na to podívat? a pan Dvorský ho uvedl ke klavíru ve své kanceláři. Když se mu skladba zalíbila, vyšla alespoň tiskem. Když jsem přišel já k zástupci velkého amerického nakladatelství v Montrealu, *Southern Publishing Music*, vešel jsem do malé kanceláře plné krámů a papírů, nikde žádný klavír. Ten pán si prohlédl moji skladbu a řekl: „Dobře píšete,“ čímž myslím můj krasopis, protože dodal: „Jako když tiskne.“ A pak povídá: „Heleďte, moje kompanie dostává od neznámých autorů statisíce skladeb týdně a to všechno jde do stoupy, páč my máme vlastní stáj skladatelů, kteří jsou prokázáni a zavedení. Víte co, nechte si nahrát desku a přijďte s ní. Ta už se dá prodat. Chtěl mít prostě v ruce artikl, ale na to jsem neměl peníze.“

Samozřejmě že se pokoušel najít uplatnění i jinde, ale ...

“...když jsem přišel asi dva měsíce po příjezdu do montrealské centrály rozhlasu CBC s nápadem na tematickou suitu o Montrealu (měl jsem to pěkně rozvržené v hlavě a dostal jsem se prostřednictvím nějaké známosti až k největšímu šéfovi), vyslechl mě, vzal blok a tužku a chvíli psal.

Pak povídá: Tak se podívejte, pane Traxler, chcete velké jazzové obsazení plus kompletní sadu smyčců a dvě zkoušky. Jedno uvedení vaší věci by nás podle odborových sazeb stálo šest tisíc dolarů. Takovou sumu nemůžeme poskytnout ani kanadským autorům, a kdybych to dal vám, stálo by mě to hlavu. Tím to všechno skončilo.“

Vzpomenula jsem knížku pana Traxlera s názvem Já nic, já muzikant. Jeho paměti vydali roku 1980 v nakladatelství Sixty-eight Publishers s velkým úspěchem manželé Škvorečtí a čtrnáct let nato je u nás přetiskl ve zkrácené verzi Magnet Press. „Málokterá z knih, co jsme se Zdenou vydali nám udělala takovou radost jako tyhle poutavé a závažné memoáry člověka, jenž se do dějin české kultury zapsal jako skladatel hudby, které se kdysi říkalo lehká,“ napsal Josef Škvorecký. Toto subjektivní svědectví historických událostí a dobových nálad je díky autorovu vypravěčskému umění strhující i pro čtenáře, kteří se o hudbu příliš nezajímají,“ upřesňuje autorka rozhovoru. Jak vlastně došlo k tomu, že se Jiří Traxler odhodlal sepsat svůj životní příběh?

„Pepík Škvorecký se na mě obrátil s poukazem na to, že pamětníků swingové éry je čím dál tím méně. Naznačil mi, že jsem více méně poslední. Jenže já jsem do toho neměl chuť, protože se kromě písňových textů za žádného písmáka nepovažuji. Ale on naléhal, že je to více méně moje povinnost. Řekl jsem, že napíšu první kapitulu a on pak posoudí, jestli to k něčemu je. Nakonec jsem do toho na naší chalupě spadl na celých devět měsíců. Do Čech se to pak samozřejmě pašovalo prostřednictvím lidí, kteří mohli vyjet do Německa, někdo to dokonce posílal z Alžír a z jiných exotických lokalit,“ odpovídá s otevřeností autorovi vlastní pan Traxler.

Vzpomínkový večer se opravdu vydařil. Velice milým oživením bylo předčítání úryvků z vlastních knih autorů Zdeny a Josefa Škvoreckých a Václava Táborského. A jak jsme už zvyklí, výtečný výkon skupiny Jiřího Grosmana. Člověk při té spoustě příjemných prožitků ani nevnímá čas. A to ani tehdy, když se ke slovu dostal pan Traxler, který přítomné provázel vlastními hudebními vzpomínkami. Potlesk nebral konce. Potlesk, obdiv a úcta, jak se vyjádřil i Jirka Grosman: „K panu Traxlerovi cítím úctu a obdiv k jeho talentu, k jeho rozhledu, k jeho lidskosti. Hrát se svojí kapelou na oslavě 90. narozenin Jiřího Traxlera bylo pro mne poctou a jedinečným zážitkem. A doufám - a těším se -, že budu hrát také na oslavách jeho dalších kulatých, stých...“

Není, co bych dodala, protože sama bych to lépe nevyjádřila. Takže už jenom kytičku obdivu a úcty pro Vás, pane Traxlere. To cédéčko *Swing Time* je opravdu úžasné: zavedl jste mě do společnosti dam v lehkých toaletách a gentlemanů ve smokinách... při hudbě se nádherně vzpomíná.

Věra Kohoutová
***

Financial

Kursovni listek

100 Kč	4,85 CDN \$
100 SK	3,42 CDN \$
1 CDN \$	20,62 Kč
1 CDN \$	29,24 SK
1 US \$	1,55 CDN \$
1 EUR	1,45 CDN \$

The Toronto Star - 7.6.2002

1 CDN \$	21,16 Kč
1 US \$	32,41 Kč
100 Sk	68,69 Kč
1 EUR	30,64 Kč

Quick 8.6.2002

Translations

EVA MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení
***

Autorizovaná překladatelka

Tel.: (416) 922-8786

Fax: (416) 922-6540

E-mail:

emestic@hotmail.com

Business

ABE

Elektronická kompjuterová
tiskařská sazba v 11 jazycích
na počkání
Manuelní sazba
v češtině a slovenštině.

Pouze z perfektních strojopisů!

Tel.: (416) 530-4222

P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic Chamber of Commerce

Kanadsko-česká obchodní komora

má novou adresu
740 Spadina AVE.
Toronto, On. M5S 2J2
Tel.: (416) 929-3432
Fax (416) 925-1940
E-mail: trade@ccrcc.net

Hypotéky na prodej!

Zařídte si novou hypotéku s naší Credit Union, popřípadě převedte si hypotéku k nám. Využijte našich úrokových sazeb!

- * možnost otevření nebo uzavření * pevný úrok**
  - * srovnatelné úroky * možnost dřívějšího splacení**
  - * možnost životní pojistky * další výhody**
- Informujte se ještě dnes v Kampeličce!**

740 Spadina Ave.
Toronto, Ontario
M5S 2J2

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

czechoslovakcu@msn.com
www.kampelicka.com
Fax: (416) 925-6529
Tel.: (416) 925-0557

Nechci hazardovat s pokusy při vytváření nové vlády

PREZIDENT VÁCLAV HAVEL V EXKLUZIVNÍM ROZHOVORU PRO PRÁVO:

Ačkoliv prezident Václav Havel poskytoval před volbami rozhovory tisku jen v písemné formě, v případě Práva učinil výjimku a s redaktorem ALEXANDREM KRAMEREM diskutoval tento týden živě. V rozhovoru zdůraznil své přání jmenovat vládu, která projde novou Sněmovnou na první pokus.

* Pane prezidente, za šest dní budou volby. O co v nich podle vás hlavně půjde?

Podle mého mínění je důležité, aby v nich zvítězili strany a lidé, kteří budou pokračovat v rozvoji otevřeného politického systému. Tedy ti politici, kteří nemají centralistické, autoritářské a etatistické sklony a nejsou nervózní z plurality názorů, ale naopak se z ní radují.

* Překvapuje mě, že se nezmiňujete o střetu mezi levicovou koncepcí sociálního státu a pravicovým projektem, postaveným na odpovědnosti každého jedince za svůj osud. Spousta lidí si myslí, že právě toto je hlavní téma těchto voleb. Myslím, že politici, kteří chtějí sloužit veřejnosti a jimž nejde jen o vlastní slávu a moc, jsou schopni domluvit se i na míře ručení státu za sociální situaci občanů. Tady nejsou dvě extrémní, nesmiřitelná stanoviska. Každodenní chod státu za těch dvanáct a půl roku, co ho pozorují zblízka, mě přesvědčuje, že každé politické rozhodnutí je průsečíkem rozmanitých názorů. Tedy kompromisem - tu lepším, tu horším. Proto onu povahu vládnutí nadřazují jednotlivým programovým postulátům, byť je nikterak nepodceňují.

* O kterých stranách si myslíte, že opravdu upřímně usilují o ten otevřený politický systém, o němž hovoříte?

Jaké složení příští vlády by se vám zamlouvalo?

Určitě neočekáváte, že vám na tu otázku odpovím. To opravdu nemohu - zvláště ne teď, týden před volbami. Mohu mluvit o principech, kterým dávám přednost, o povaze moci, o způsobu vládnutí, o nárocích, které jako občan kladu na politiku...

Ale nemohu dělat kampaň té či oné straně, nebo naopak na tu či onu stranu útočit. To po mně nechtějte.

* Ale proč ne?

Voliče by váš názor určitě zajímal. Ten důvod je jednoduchý. Má-li být dobře a odpovědně naplněna ústavní role prezidenta v době bezprostředně povolební, pak je jistě lepší, když prezident není přímo svázan s žádnou ze soutěžících stran. Trochu je to i věc tradice. Já jsem po dlouhá léta prezidentem nestranickým. Možná že

ten, kdo přijde po mně, už příslušníkem nějaké strany bude, jako je tomu ve Francii, v Německu, v Rakousku i v některých dalších zemích. A že po svém zvolení buď z té strany formálně vystoupí, nebo se v ní aspoň vzdá všech funkcí. Takový vývoj lze očekávat. Ale nelze očekávat ode mne, že se náhle, na sklonku svého pobytu v prezidentské funkci, tak či onak stranicky vyprofiluji.

* Mluvme tedy o vašich politických pohnutkách. Už několikrát - například při jmenování guvernéra a viceguvernéra ČNB, při jmenování místopředsedkyně Ústavního soudu a předsedkyně Nejvyššího soudu - jste využil příležitosti ovlivnit budoucnost naší země v časech, kdy už nebudete prezidentem. Nechce se mi věřit, že se o to nepokusíte i tentokrát..., že nechcete, aby v té budoucnosti bylo co nejméně Václava Klause a "klausismu".

V případech, o nichž jste mluvil, jsem pouze plnil slib, který jsem dal, když jsem tuto funkci přijímal. To jest, že svůj úřad budu zastávat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Pokud mi tento nejvyšší imperativ říká, že je v zájmu nezávislosti justice nebo v zájmu nezávislosti státní banky jmenovat toho nebo onoho, pak to musím udělat i za tu cenu, že si to rozházím s některými politiky. A věřte, že mi to je někdy krajně nepříjemné, protože strašně nerad žiji s někým v nějakém napětí, nesouladu. Ale jsou prostě situace, kdy je mou povinností takový nesoulad riskovat.

* Tentýž imperativ k vám ale jistě bude promlouvat i ve chvílích, kdy půjde o složení vlády...

Máte-li na mysli to, že bych třeba někoho odmítl jmenovat ministrem, tak ano, kdyby některá strana nebo koalice navrhla za ministra například pana Kajínka, tak bych to určitě nepodepsal. Ale vážně: Chci předejít všem případným kontroverzím, pokud jde o složení vlády, a proto bych rád ten návrh projednal v co nejranější fázi s tím, kdo tu vládu bude sestavovat.

* Co uděláte, pane prezidente, jestliže vám strany, které skončí ve volbách na druhém a třetím místě, sdělí, že chtějí sestavit většinovou vládu spolu? Jmenujete i v tom případě premiérem představitele

vítězné strany?

Dosud vždy tomu bylo tak, že jsem jmenoval předsedu vlády toho, jehož návrh měl největší šanci získat důvěru Poslanecké sněmovny. A vlády, které jsem jmenoval, také vždy hned napoprvé důvěru dostaly. Ústava sice připouští více pokusů, ale mně se zdá, že není dobré těmi pokusy hazardovat. To bychom totiž také mohli mít jednu vládu za druhou, vždy znovu neschválenou, pak by do toho přišly na podzim senátní a komunální volby a my bychom tu pořád měli bezvládní, dlouhou dobu nestability... To nemá smysl riskovat; proto považuji za svou povinnost přispět k tomu, aby byla co nejdříve vytvořena vláda, která v parlamentu obstojí. Zda takovou vládu sestaví první s druhým, druhý s třetím, nebo první s třetím, to věru nemohu předvídat, protože to závisí především na voličích. Oni totiž budou hlasovat nejen pro určitou stranu, ale zároveň svými hlasy politikům nepřímo naznačí, jakou koalici si přejí.

* Takže potřebu vytvořit co nejrychleji vládu, která má šanci získat důvěru, nadřazujete zásadě pověřit jejím sestavením vítěze voleb?

Nevím, koho rozumíte vítězem voleb. My nemáme většinový systém, abychom měli vítěze a poraženého.

* Vítězem rozumím stranu, která získá nejvíce poslaneckých mandátů.

Naše ústava, stejně jako ústava jiných zemí, připouští i možnost, že vládu sestaví druhý, třetí, čtvrtý, pátý a že ten první bude v opozici. Představme si, že vyhraje třeba Strana přátel piva, ale že ta strana nebude chtít vládnout, nebude mít koalčního partnera, nebude mít ani vhodné lidi na jednotlivé ministry... Proč bych měl násilím nutit jejího předsedu, aby mi nabídl nějakou vládu, která neprojde parlamentem? Jaký by to mělo smysl? Proto je ta ústava formulována tak, jak formulována je, a já nechápu, proč je kolem toho tolik nekonečných dohadů, článků, spekulací, dotazů. Mně to připadá banálně samozřejmé.

* Jak se díváte na možnost, že po volbách opoziční smlouvu vystřídá otevřená velká koalice? Není tu nebezpečí, že taková dlouholetá vládní kohabitace levice a pravice by iv Česku mohla vést k tomu, k čemu vedla v některých jiných zemích: k posílení extremismu a k volání po "vládě

pevné ruky"?

Za prvé si myslím, že otevřená koalice je lepší než koalice skrytá. Za druhé, víte, já dost věřím v demokratický instinkt společnosti. Jsem přesvědčen, že kdyby občané dospěli k názoru, že současné politické elity vládnu až příliš nepatříčně, rozhodně by jim to ve svobodných vládách dali najevo. Nebezpečí, že by se u nás dostala k moci nějaká extremistická strana, se mi nezdá příliš velké. Více mě zneklidňuje něco jiného: totiž to, že některé velké strany si ve snaze přetáhnout hlasy extrémnějším stranám osvojují tóny, akcenty a rétorické figury, které jsou mně velice nesympatické.

* Asi by zase bylo vhodné ptát se, které strany máte na mysli?

Mám na mysli ty strany, které náhle začínají mávat praporem národních zájmů, aniž by řekly, co tím konkrétně míní. Ty, které začínají hledat v našem okolí jakési nepřátele a veškerou vinu za to, co se v dějinách přihodilo špatného, svalují na jiné. Mám na mysli ty, kdo apelují na davové pudy, vášně či sklony, na mentalitu smečky, na mentalitu opilých fotbalových fanoušků.

* Před několika dny skupina šestnácti intelektuálů podepsala výzvu Dejme šanci Zeleným!. Někteří z nich jsou vaši přátelé či spolupracovníci, například Michael Kocáb, Petr Uhl, Vlado Milunič, Fedor Gál, Jakub Patočka. Konzultovali to s vámi?

Nekonzultovali to se mnou a já, jak jsem už během tohoto rozhovoru několikrát řekl, nebudu nikomu - ani proti nikomu - dělat kampaň. Nicméně, jednu věc bych snad říci mohl. Četl jsem programy většiny kandidujících stran, alespoň ty, které byly dosažitelné, a program této strany má skutečně hlavu a patu. I z čistě jazykového hlediska se mi zdál být lepší než leckteré jiné.

* Ale nikomu nebudete dělat kampaň, že?

Ne, ani teď ji nedělám. Podívejte se, já například vůbec neznám lidi, kteří tu stranu vedou, a strana není jen program, strana je ve stejné, ne-li dokonce ve větší míře i soubor osob, který ji reprezentuje.

* Pane prezidente, vedoucí vašeho politického odboru Pavel Fischer nedávno jednomu časopisu řekl: "Prezident má v závěru svého mandátu příležitost mluvit a jednat mnohem svobodněji než ti, kteří potřebují být znovu zvoleni." Znamená to, že jste v minulých letech nemluvil a nejednal svobodně? Zachoval jste se někdy oportunisticky třeba proto, že vám šlo o znovuzvolení?

Pan Fischer má pravdu v tom, že když člověk nechce nebo nemůže být znovu zvolen, je svobodnější. To vidíme u amerických prezidentů, kteří jsou ve svém druhém funkčním období vždycky odváznější.

* Mne zajímá tento český prezident.

Obecně to tak jistě je, ale v mém případě to není úplně přesné: já si totiž skutečně nevzpomínám, že bych někdy něco udělal proto, abych byl znovu zvolen prezidentem. Byl jsem jím zvolen několikrát a vždycky to pro mne bylo velké dilema, zda kandidovat, či ne. Dodnes si nejsem jistý, zda jsem se pokaždé rozhodl správně, a teprve s odstupem času se nad tím pořádně zamyslím.

* Neudělal jste tedy jako prezident nic, co by bylo v rozporu s vaším přesvědčením?

Udělal jsem samozřejmě spoustu kompromisů. Každý zákon, který podepíšu, je jakýmsi kompromisem, protože v každém lze najít nějakou chybu, a já vždycky musím zvažovat, co znamená zdržení toho zákona, co znamená platnost té chyby a co je nebezpečnější. Celá politika je prakticky utkána z kompromisů - velmi často v ní musíte volit mezi dvěma špatnými věcmi a mnohdy je nesmírně těžké odhadnout, které z těch zel je menší. Kdybych nebyl schopen dělat kompromisy, nemohl bych v politice pobývat ani den. Nicméně, nemyslím si, že kterýkoli z těch kompromisů, které jsem udělal, jsem udělal proto, abych byl znovu zvolen prezidentem. (Zkráceno)

***

TRANS-COM

NÁMOŘNÍ PŘEPRAVA - pravidelná týdenní přeprava, od špendlíku po lokomotivu.

LETECKÁ PŘEPRAVA - od dveří ke dveřím, po Kanadě a celém světě.

PROCLÍVÁNÍ - v Kanadě, České republice a USA.

SKLADOVÁNÍ - Toronto, Praha. STĚHOVÁNÍ - přes Kanadu nebo do světa.

POTŘEBUJETE PORADIT? ZAVOLEJTE NÁM!

Toll-Free: 1-800-354-9046

Tel: (905) 678-6412 • Fax: (905) 678-7544

E-mail: sales@transcom-transport.com

www.transcom-transport.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS INC.

TORONTO • PRAGUE • OTTAWA • MONTREAL • BUFFALO • ATLANTA

Můžete platit

CARGO INTERNATIONAL INC.

Máte v Čechách trápení? Soukromé nebo úřední?**Neutrácejte peníze za letenku!****Ušetřte svůj čas a své nervy!**

Konkrétně a reálně pomohu při řešení všech vašich specifických nesnází i při plnění vašich přání. Projednám za vás vše, k čemu mi dáte svolení. Založím nebo povedu pobočku vaší firmy v Čechách. Mohu k tomu použít vlastní kancelář a ušetřit vám další výdaje. Zjistím a zpracuji pro vás veškeré informace, které potřebujete znát, abyste byli „in“. Zajistím osobně skutečnou pomoc. Kde na to sám nebudu stačit, angažuji solidní odborníky (nájmy, koupě-prodeje, restituce, nemovitosti vč. bytů, věci movité, odškodnění, dědictví, celní záležitosti, občanství, různé oblasti služeb apod).

Reference v Kanadě:

satellite1-416@rogers.com nebo jan_drabek@telus.net

Jan Hrabina, agentura HOMBRE, P.O.Box. 32, Počernická 369/57, 108 00 Praha 10

Tel: 001- 420 2-7477 7476. Fax: 001- 420 2 7477 0929;

e-mail: hombre@mbox.vol.cz

Praha - Istanbul - Praha**(2. část)**

Pokud nemáte příliš zavazadel nebo nejsou těžká, dostanete se např. z Nuslí na ruzyňské letiště pohodlně a za 12 Kč metrem a autobusem. Přesně tuto možnost jsme využili. Znovu ocitli jsme se na tom hezkém letišti. Pojedli v dokonalé restauraci. Dal jsem si pivo, neznalý informací o dostupnosti tohoto nápoje v Istanbulu, kam jsme měli za necelou hodinu vyrazit.

Zatímco ve Vancouveru moje choť i já pronesli jsme v příručích zavazadlech v necessérech dvoje nůžky na palubu letounu, nůžky mé choť teď putovaly ve zvláštní separátní obálce, zadrženy pražskou letištní kontrolou. Já svoje s sebou neměl. Účinnost kanadských bezpečnostních opatření, následek to onoho loňského září, byla poněkud zpochybněna.

Pobyť v Istanbulu jsme zahájili jako absolutní nováčci a kořinci. V kanceláři *National Rent* zaplatili jsme 35 US dolarů za pension včetně slíbené dopravy tam a zpět na letiště. Po strávené noci zjistili jsme od dvou mladých Australanů, že v tomtéž pensionu platili ekvivalent 11, 50 US dolarů. (V těchto dnech očekával se v Istanbulu veliký příliv Australanů a Novozélandanů, kteří rok co rok přijíždějí, aby se vydali do nedalekého Gallipoli a vzpomněli 25. dubna 1916, kdy v bitvě o Dardanely a tedy přístup k Černému moři zahynulo kolem 160 000 jejich krajanů.)

Napálení ale mělo i zajímavou, mírně dobrodružnou stránku. Po marném čekání na dopravu z letiště (do pensionu Almina) sehnali nám nakonec automobil s řidičem, který neměl ponětí, kde se pension nalézá. Několikrát zastavil, ptal se různých maníků a ti velmi ochotně mu ukázali směr. Leč docházelo k novým zastávkám, novým dotazům. Vůz vjel do úzkých uliček starého Istanbulu. Mladík zastavoval každý třetí blok. Další ukazování, další divoká jízda, chodci míjeli o pár centimetrů, stejně jako auta, zaparkovaná po stranách či jedoucí v protisměru. V dalších dnech jsme zjistili, že tato bravura je zcela běžná. V Istanbulu se jezdí živelně, s citem pro prostor a improvizaci, za hojného využívání klaksonu. Za celou dobu pobytu nebyli jsme ale svědky jediného karambolu, auto-auto, ani auto-člověk. K cestě do Alminy: buď byl ten řidič úplně natvrdlý, nebo v této zemi každý dá radu, zcela ochotně a samozřejmě, ale bez ohledu na její správnost.

Napálení ale mělo i zajímavou, mírně dobrodružnou stránku. Po marném čekání na dopravu z letiště (do pensionu Almina) sehnali nám nakonec automobil s řidičem, který neměl ponětí, kde se pension nalézá. Několikrát zastavil, ptal se různých maníků a ti velmi ochotně mu ukázali směr. Leč docházelo k novým zastávkám, novým dotazům. Vůz vjel do úzkých uliček starého Istanbulu. Mladík zastavoval každý třetí blok. Další ukazování, další divoká jízda, chodci míjeli o pár centimetrů, stejně jako auta, zaparkovaná po stranách či jedoucí v protisměru. V dalších dnech jsme zjistili, že tato bravura je zcela běžná. V Istanbulu se jezdí živelně, s citem pro prostor a improvizaci, za hojného využívání klaksonu. Za celou dobu pobytu nebyli jsme ale svědky jediného karambolu, auto-auto, ani auto-člověk. K cestě do Alminy: buď byl ten řidič úplně natvrdlý, nebo v této zemi každý dá radu, zcela ochotně a samozřejmě, ale bez ohledu na její správnost.

počet sultána Ahmeda, který se jím stal v šestnácti letech. Na mozaikách uvnitř dominuje modrá barva, odtud název mešity. Byla dostavěna v roce 1616, má 260 oken. Druhý den, nežli jsme se nadáli, získali jsme společníka-průvodce, s nímž jsme návštěvu absolvovali znovu a který nás po výkladu zavedl do domu plného koberců, k sofistikovanému jejich majiteli, pro kterého takto sháněl kupce (byl ovšem jen jedním z mnoha podobných). Od toho hoča jsme se dozvěděli, že koberce, které podlahu mešity pokrývají, nejsou vynikající jakosti a do jednoho se po roce vyměňují.

Neméně slavná je mešita *Hagia Sofia* nedaleko mešity Ahmedovy. Do dnešní podoby byla vystavěna v roce 537 n. l. coby největší chrám křesťanského světa. Pár kroků od Sofie nalézá se malý domek, jímž po zaplacení vstupného projdete do podzemní vodárny, která kdysi zásobovala celé město. Ač je zachována jen část, rozloha je ohromná, plná antického sloupů, zážitek monumentální.

Pozoruhodný je komplex *Topkapi Palace*. Tento ohromný palác (zaujímá 700 000 čtv. metrů) byl dokončen v roce 1479 jako sultánovo centrum a sídlo vlády. Je obklopen zdí o délce pět kilometrů. Vstupné činí 15 000 000, dalších 15 000 000 stojí harém (bez osazenstva) a stejně nutno zaplatit do Paláce klenotů (mimo jiných skvostů je zde 86ti karátový diamant ve tvaru perly, jeden z největších na světě). Pozornost právem upoutá rozsáhlá sbírka nejrozličnějších zbraní z 15. až 17. století, vyznačující se drahou a uměleckou výzdobou, jemnou a detailní a to nejen na rukojetích šavli nebo pažbách pušek a halaparten, ale i na jejich účinné části. Pohled zblízka nutí k otázce, kde vlastně zbyl čas na užití zbraně v boji, když ta umělecké výroba sotva trvala pár dní. Měl snad tehdy lidský život větší cenu, když k jeho zničení vytvářely se zbraně takové hodnoty materiální a umělecké?

Pohled zblízka nutí k otázce, kde vlastně zbyl čas na užití zbraně v boji, když ta umělecké výroba sotva trvala pár dní. Měl snad tehdy lidský život větší cenu, když k jeho zničení vytvářely se zbraně takové hodnoty materiální a umělecké?

V jednom sále můžete vidět vlasy a vousy Mohamedovy, stejně tak jeho sandály a otisk chodidla. To je ale o poznání větší nežli sandály. Z konce objektu nabízí se podívaná na úžinu *Golden Horn*, stejně jako na *Bosporský průliv*.

Závěr prohlídky tvořila ohromná kuchyně s několika komíny téměř metrového průměru. V této době se tu ale nalézá výstava čínského porcelánu.

Pro turistu s nákupní mánií, ať už co do hodnotných tovarů nebo pouhých suvenýrů, je pravým rájem ohromný *Grand bazar*, dvacet minut pěšky od Hagia Sofia. Je to mnohonásobně větší Vinohradská tržnice, mnohokrát pitoresknější bludiště uliček se 4500 krámkami nabízejícími v podstatě vše ...zlato, stříbro, klenoty, prsteny, hodinky, korále z pravých perel, pravých drahých kamenů, koberce, dýmky, tepané soupravy, talíře, konvice, trika, šat břišních tanečnic, voňavky, kudly v ozdobných pouzdrech, kožené zboží, nádherné brašny, kožené kabáty, bundy, čepice, kašmírové šátky, věci pozoruhodné, věci zbytečné, třpyt a barvy, vábení prodavačů, smlouvání. Je tu i směnárna s nejvýhodnějším kurzem (\$1US=1 300 00 tureckých lir) ve městě.

Cestou z tohoto nákupního bludiště se nám představil obchodník s drobným koženým zbožím a jak jinak, s koberci, statný sedmdesátník ze Srbska, bývalý velmi úspěšný, dokonce reprezentační, fotbalista. V Turecku žije od roku 1955, vede si úspěšně, je zdrav jako řipa, nekouří, nepije, dodnes hraje fotbal, zboží má levnější než konkurence, vyzařuje zdraví a sílu, říká, že hovoří mnoha jazyky, jmenuje kterými, podle jeho angličtiny nemáme důvod mu nevěřit. Se současným prezidentem Turecka je spokojen.

Vladimír Cícha -Vancouver

oprávněný distributor českých filmů
na videokazetách uvádí

BABÍ LÉTO**POSLEDNÍ FILMOVÁ ROLE****VLASTIMILA BRODSKÉHO**

ve filmu režiséra Vladimíra Michálka

oceněném čtyřmi Českými lvy 2001

VLASTIMIL BRODSKÝ, STELLA

ZÁZVORKOVÁ - nejlepší herecké výkony v hlavních rolích, STANISLAV

ZINDULKA - nejlepší herecký výkon ve vedlejší roli, JIŘÍ HUBAČ - nejlepší scénář

Tragikomický příběh mladého pětasedmdesátníka, který se na rozdíl od své ustarané

manželky odmítá smířit s údělem stáří. Je to komedie o přátelství, lásce a neumírání.

Film, který se bude líbit všem, a který měl podstatně větší šanci na Oscara. Proč?

Protože je nesmírně lidský s příběhem, dotýkajícím se (dříve nebo později) každého z

nás, plným milého humoru.

V režii Vl. Michálka (Je třeba zabít Sekala, Zapomenuté světlo, Anděl Exit) dále hrají

O. Vetchý, J. Lábus, Z. Kabátová, S. Stašová, P. Špalková aj.

Cena kazety \$ 39.00 - plus taxy a poštovné.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a

zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

Pozor nová E-mail: video.el@rogers.com

York Volkswagen

1950 Wilson Avenue
Weston, ON M9M 1B2

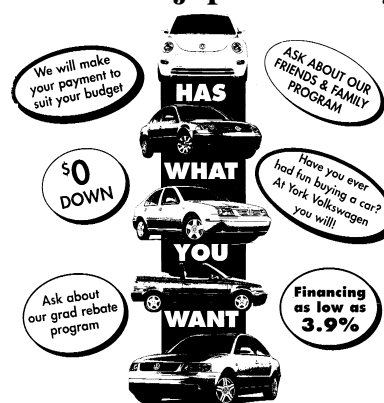
Drivers wanted!

Nová německá auta za výhodné

ceny do konce června!

Prodáváme i starší

německé a japonské vozy!

JIŘÍ KAZDA

Sales and Leasing Consultant

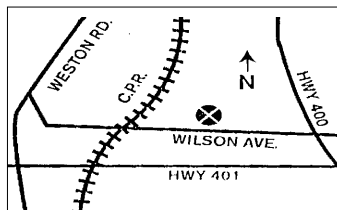
Tel.: (416) 741-7480

Cell: (416) 427-5134

Fax: (416) 741-7809

E-mail: jiri29@hotmail.com

Website: www.yorkvolkswagen.com

In the Event of a Collision Please Call:
YORK CARSTAR
Quality Collision Service
416-741-9698
or
416-741-7480

Ještě téhož večera po příbytu do Istanbulu vešli jsme do *Modré mešity* (Blue Mosque nebo též mešita sultána Ahmeda, Ahmediye). Vyznačuje se zvláštností... je obklopena šesti minarety, na rozdíl od obvyklých 1 až 4. Na nich nalézá se šestnáct balkonů (dnes z nich k motlitbě volají reproduktory, nikoli živý mezulin) na

Pozdrav a zpráva od bývalého velvyslance

Srdečně zdravím a dovoluji si poslat informaci o vyznamenání, které udělila velvyslankyně Kanady v Praze paní Margaret Huber mému někdejšímu nejbližšímu spolupracovníkovi panu Václavu Prosečovi:

Za účasti náměstka ministra zahraničních věcí pro bilaterální vztahy Rudolfa Jindráka velvyslankyně Kanady Margaret Huber udělila zvláštní vyznamenání Václavu Prosečovi, referentu pro Kanadu na ministerstvu zahraničních věcí. Velvyslankyně tak ocenila Prosečovo přispění k výjimečnému rozkvětu kanadsko-českých vztahů. "Aby se diplomatické vztahy mezi dvěma zeměmi prohlubovaly a rozvíjely, je třeba vyvinout každodenní mravenčí úsilí. Pan Proseč hraje tuto důležitou roli již mnoho let, nejprve na českém velvyslanectví v Ottawě a poté na ministerstvu zahraničních věcí, kde působí dodnes. Chtěli jsme projevit uznání za jeho obětavost a profesionalitu," prohlásila velvyslankyně Huber. Pro více informací kontaktujte Magdalenu Nováčkovou z velvyslanectví Kanady, tel: 7210-1827, e-mail: magdalena.novackova@dfait-maeci.gc.ca>

Václav Proseč sloužil se mnou na Velvyslanectví ČR v Ottawě v letech 1994 až 1997 ve funkci rady velvyslanectví, a činil tak vždy k mé velké spokojenosti. Měl velmi dobré a přátelské kontakty se všemi skupinami krajanů v Ottawě a čile a aktivně se účastnil zejména činnosti Českého kulturního klubu. Měl velmi dobré vztahy k našim kanadským partnerům a byl duší klubu velvyslanceckých "dvojek" Vyšegradské skupiny států. Byl skutečnou oporou velvyslanectví a také jeho vyznamenání, které mu udělila kanadská velvyslankyně J. E. Margaret Huber, je více než zasloužené.

***

P.S.: A ještě jednu informaci. 31. května uveřejnilo Právo (mimořadně poslední deník, který je v českých rukou) můj článek, který se týká našich krajanů v zahraničí, voleb a občanství. Asi mne za něj nebudou všichni krajané chválit, ale napsal jsem tak, jak opravdu věci vidím.

Krajané, volby a občanství

Krajané a občané, zdržující se za hranicemi republiky, mají po dlouhých tahanicích poprvé možnost volit do Parlamentu na českých zastupitelských úřadech. Zprávy o přípravě voleb v zahraničí však dávají tušit, že výsledek bude jiný, než architekti nové zákonné úpravy čekali. Jednak volby zatíží rozpočet ministerstva zahraničí, které je za ně zodpovědné, částkou kolem 57 milionů korun, a to údajně i při nejvyšší hospodárnosti. Mnohem závažnější však je, že ve stanoveném termínu se k volbám zapsalo jen asi 3000 osob. Ku příkladu v Kanadě je to jen něco přes 100 osob z přibližně 40 000 potenciálních voličů. Jinde není situace lepší. To by mělo vést k zamyšlení nad celou záležitostí.

Dosud mohli naši krajané volit jen když se v den voleb dostavili do republiky. Krajské organizace se dožadovaly možnosti volit v místě pobytu. Nová úprava jim vychází vstříc jen částečně, protože umožňuje volit pouze na zastupitelských úřadech. To v rozlehlych zemích jako USA, Kanada či Austrálie mnoho neřeší. Proto zákonodárci čelí dalším tlakům, které po dnešních hubených výsledcích ještě zesílí, aby se způsob volby změnil na korespondenční. Jsem přesvědčen, že ani tato případná

změna, která bude jistě vzata v potaz, mnoho nevyřeší. Tak třeba ve zmíněné Kanadě v pohodlném dosahu obou zastupitelských úřadů v Ottawě a v Montrealu žije několik tisíc osob, které prostě neměly zájem se zaregistrovat. Podobné zkušenosti nám ostatně sdělovali polští diplomaté již na počátku devadesátých let, když před námi sklízeli stejně hubené výsledky. Je jistě možné hledat další způsoby voleb, ale současně je dobré nezakrývat realitu: Velká většina krajanů prostě volí svou vládu v zemi, kde žije, aby tím ovlivnila poměry podle své představy a v posledku také nesla důsledky této volby. Nevidí důvod ovlivňovat poměry ve staré vlasti, kde mnohému nemohou do detailu rozumět. Někteří mají za neetické, aby důsledky jejich volby za ně nesli jiní.

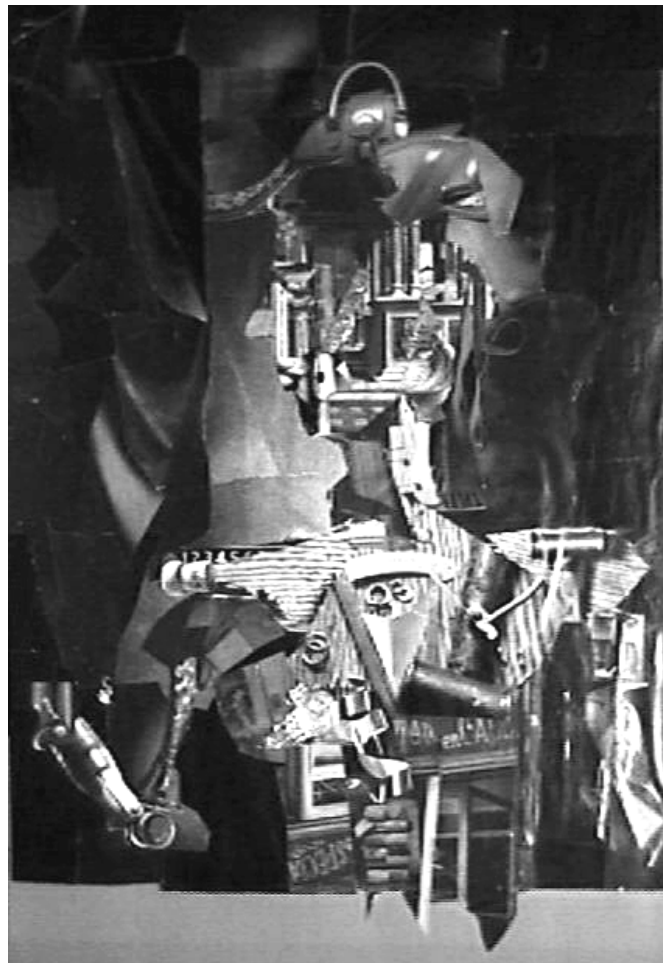
Proto ani po případných dalších změnách zákona nebudeme moci pokládat malou účast ve volbách za fiasko. Spíše by nás měl zajímat problém českého občanství krajanů, který dosud uniká pozornosti zákonodárců. Právě na tomto poli by již delší dobu měli registrovat vážné ztráty. Jde o skutečnost, že od roku 1993 přijetím cizího státního občanství se automaticky ztrácí občanství české. Jestli to bylo v prvním období po rozdělení Československa nezbytné právě proto, aby rozdělení vůbec bylo uskutečnitelné (jinak by si všichni bez rozdílu ponechali občanství české i slovenské), dnes tím silně ztrácíme. Zejména mladí nadaní lidé, kteří studují na zahraničních vysokých školách téměř ve všech případech bez českého stipendia a musí si na studium vydělávat, zůstávají po absolvování školy v místě, aby mohli splatit půjčky a získali praxi. Jestliže v tu dobu mají již rodinu, je přijetí občanství hostitelské země prakticky nezbytné. Tím jsou připraveni o české občanství, ač si je přejí podržet, a jejich návrat do vlasti se stává nereálný nebo velmi komplikovaný. Tím ztrácíme ty, které bychom měli podržet a usnadnit jim návrat. Vrátit občanství těm, kteří si to přejí, nevylučovat je z národní pospolitosti, by mělo být našim zájmem s vysokou prioritou, který by zákonodárci neměli přehlédnout. Všimne si toho nový parlament?

Stanislav Chýlek

Autor byl velvyslancem v Kanadě v letech 1993-98

***

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Hlava fantazie - koláž

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@rogers.com

Literacy Pragensis

české knihkupectví

Nejrozšířenější zásilkový prodej českých knih v Kanadě

ZAŽÁDEJTE SI O KATALOG!

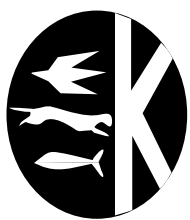
NAKUPUJTE V POHODLÍ SVÉHO DOMOVA!

Tel.: (905) 704-0873; Fax: (905) 704-0879

303 Queenston St., St. Catharines, Ont. L2P 2X5

E-mail: cz.books@literacypragensis.on.ca

www.literacypragensis.on.ca

ALGONQUIN TRAVEL -

Kennedy Travel Bureau Ltd.

EXPERT TRAVEL COUNSELLORS SINCE 1926

44 Victoria St., Suite 1315, Toronto, On. M5C 1Y2

e mail: kennedy@nergy.com Internet: <http://www.nergy.com/Kennedy/>

Reliability * Prompt Service * Excellent Price

SPECIAL RATES TO:

Prague
Bratislava
Ostrava
Košice

Sun Destination

Call Ivan Znášik

(416) 593-0837

NOVÁ ADRESA

NOVÝ TELEFON

Travel

Way to Travel

Nabízíme přímé lety z Toronta do Prahy

**Třikrát týdně do ČR a na Slovensko:
Ve čtvrtek bez mezipřistání
v Montrealu**

Možnost telefonického zakoupení letenky.
Letenku dodáme až na místo.

Soukromé ubytování v Praze i Bratislavě
Notářská osvědčení * pozvání * pojištění
Tel.: (416) 761-1808, (416) 761-1689,
1-888-216-7641. Fax: (416) 761-9558

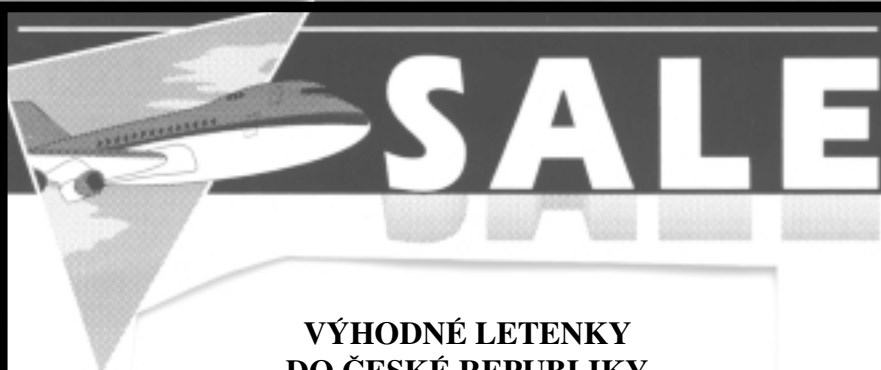
INTERNATIONAL TRAVEL SLOVAKOTOUR

European Destination
Seat Sale

Charter Flights
Czech Republic, Germany, Austria
Call for visa requirements
to Czech Republic

E-mail: travel@slovakotour.com
644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4
Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,
(416) 504-7383, 1-800-477-3461
Fax: (416) 867-8657
Zavolejte si o nejlepší cenu letenky!

VÝHODNÉ LETENKY
DO ČESKÉ REPUBLIKY
BRATISLAVY, KOŠIC, VÍDNĚ, BUDAPEŠTI A BERLÍNA

ČSA
Austrian Airlines

Je možné zakoupit i další letenky!

NITRA TRAVEL

E-mail: nitra_travel@hotmail.com
(416) 504-3800 * 1-800-825-7577 * Fax: (416) 504-8186
662 Queen St. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

Čička a narozeniny

(moje před půl rokem)

Nevím, co se s těmi narozeninami děje. V posledních letech se s nimi roztrhl pytel. Mám dojem, že je slavím alespoň třikrát do roka. A pořád se to zrychluje.

Ty poslední nezačaly slibně. V pět ráno na mne něco padlo - skočila na mne Čička, nijak zvlášť jemně. Když jsem se k ní obrátil, přísně se na mne podívala a poznamenala: „Máš narozeniny. Já vím, že ti má být 77, ale teď vypadáš na sto. Radši se pořádně umyj. Jestlipak si pamatuješ, co všechno na tebe čeká?“

Koukal jsem na ní dost bezprizorně, jak mám čím dál tím častěji ve zvyku a vzpurně odvětil: „Co by na mne mělo čekat?“

Čička (s onou bohorovnou povýšeností, pro kterou ji jednou zamordují): „Za hodinu začnou telefony, v osm máš být na univerzitě na nějakém semináři, ale tam si můžeš zdřímnout, nikdo od tebe žádnou moudrost nečeká, pak musíš na oběd, brzy odpoledne k tobě do kanceláře Sdružení přijde nějaký pán s fúrou papírů k přeložení a ověření, pak musíš jít na druhý konec města na recepci, kterou dává nový čestný konzul a to je moc vážná věc, tak se tam chovej slušně, odtamtud na večeri ke Kozákovým a nakonec máš zkoušku v divadle. Tohle špatně skončí. Při nejmenším tě trefí šlak, vždyť jsi starý děda, tvoje rovnováha je rozviklaná, špatně slyšíš, hlavně na levé ucho a vůbec. Kdybys měl alespoň špetku rozumu, tak to všechno necháš a budeš si se mnou doma hrát.“ Líbezně se usmála: „Kdybys chtěl, já bych ti přinesla živou myš, až na postel.“

Nechtěl jsem a velmi výmluvně jsem jí to vysvětlil.

Když jsem se utmáčený a pobledlý v osm večer doploul domů, Čička už čekala u dveří a chechtavě mňoukala na celé kolo: „No ty jsi zřízený! Nic nevykládej, všechno vím, víš přece, že já mám tuhle zvláštní schopnost být psychicky kdekoliv na světě a já bych si za nic nedala ujít příležitost.“

V tom okamžiku jsem z vážných důvodů uprchl do koupelny (naštěstí v mém bytě je všechno vzdálené nanejvýš tři kroky). Když jsem se po čase vrátil, ještě zelenější než když jsem do koupelny prchal, Čička chvíli mlčela, pak promluvila svým soucitně nejurážlivějším tónem: „Ten seminář jsi celkem přežil bez úhony i když jen Pánbůh ví, proč jsi tam vlastně chodil. Ale mne to zajímalo. Pan Baťa tam pěkně mluvil o českých školách a pan velvyslanec působivě mluvil o hospodářské situaci v českých zemích. (Jen bych ráda věděla, proč všechny země - pokud vím - mají vyslance a my velvyslance.) Ten oběd byl zajímavější. Jak jsi si přál, Miluška Peřínová a Martina Plchová ti připravili narozeninovou pochoutku, znamenité škrubáčky s mákem (jejich vršky, jen tak tak vykukovaly z moře rozehřátého másla). Chudinky, celé noci hledaly někoho, kdo by věděl, jak se škrubáčky dělají, až přítelkyně paní Martiny si vzpomněla, že před mnoha léty její prababička (která to znala z vyprávění své praprababičky) jí o něčem takovém vyprávěla, ale pamatovala si to jenom mlhavě.“ „Já jim také radil.“ „Já vím, ale tvé rady nikdo nebere vážně, z jednoduchého důvodu, že toho o ničem moc nevíš.“

Změřil jsem jí svým nejtvrdějším pohledem, ale Čička mé pohledy zná a bere je asi tak vážně, jako kdyby se na ní podívala myš. Tak jsem smířlivě řekl: „Ale musíš uznat, že schůzku s tím pánem s překlady jsem absolvoval úspěšně a tu recepci u pana čestného konzula taky.“ Čička maličko ohrnula nos (pořád jsem ještě nepřišel na to, jak to dělá; prosím

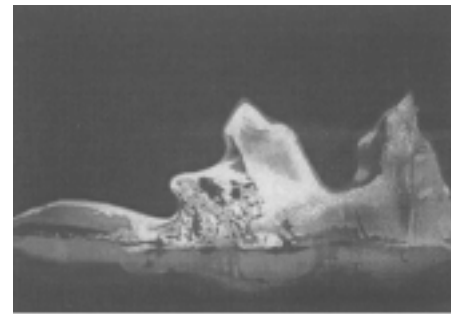
tímto čtenáře, aby pozorovaly své kočičí přátele, zda rovněž ohrnují nos a jestliže ano, aby mi sdělili, jak to dělají) a pravila: „S tou návštěvou v kanceláři se nedalo nic zkazit, ale na té recepci jsi se moc nelíbil. Vedle torontského čestného konzula Dannyho Rosického, který byl moc milý a dlouhé řady jiných hostů tam byl pán, který rovněž vypadal jako důležitá osoba a nejen vypadal, také byl. Byl to čestný konzul z Calgary, ale ty jsi se s ním vůbec nepozdravil.“ „Já měl strach, že by mi třeba odmítl podat ruku. Já to s důležitými lidmi moc neumím. Vždyť víš, že jsem z vesnice. A kromě toho, rukávy na mém svátečním saku jsou trochu otřepané a on by si toho mohl všimnout a oznámit to vedení Sdružení a oni by mne mohli zbavit funkce.“ Na tohle Čička neřekla nic. Jen se na mne dívala, jako se vysoce inteligentní lidé dívají na své spoluobčany, jejichž IQ je znatelně pod padesát.

A pak to přišlo. Mluvila tiše, jen každé její slovo bylo vytaženo z nejsilnější trestí ironie, v které kdy kdo slova namáčel: „A pak jsi zavítal na večeri ke Kozákovým. A to byl osudný omyl. Je pravda, že žádný piják nejsi. Vlastně od té doby, kdy jsi se asi ve třinácti nebo čtrnácti letech na party u svého bratrance Jarky Novotného v Zlonicích tak opil, že jsi měl několik dní otravu alkoholem, jsi se alkoholu vyhýbal jako čert kříži. Ale na těchto recepcích a seminářích si člověk skleničku musí vypít a když je těch seminářů a recepcí víc a při narozeninovém obědě taky nemůžeš odmítnout, tak ono se to projeví. Když jsi dorazil ke Kozákovým, tak už ti nebylo valně. Ale s výbornou večerí, kterou jsi nedojedl (já měla strašný vztek, že jsi paní Kozákovou nepožádal, aby ti pro mne zbytek zabalila), jsi si vypil další skleničku červeného vína. A to jsi neměl dělat. Následky na sebe nedaly dlouho čekat. Pan farář tě bleskově naložil do auta a odvezl domů. Vyrožil tě na rohu ulice, před obchodem, obklíčený železnými brdlinkami. Ty jsi vyletěl jako střela, chytil jsi se jedné brdlinky a začal jsi blinkat. Pan farář to viděl. Kdybys býval ten večer zemřel, jedině, co by si pamatoval by bylo, jak se držíš brdlinek a blinkáš. Na divadelní zkoušku jsi se už nedostal. Já ti řeknu, takové sedmasedmdesáté narozeniny každý nemá.“ „To tedy nemá!“

Josef Čermák

***

Canadian Impressions

Frank Jalsovský vystavuje svá díla v těchto dnech v Malaspina Printmakers Gallery, 1555 Duranleau Street, Granville Island, Vancouver, BC., www.frankstudio.com

***

Josef Rundus protestuje

Nelíbil se mu placený inzerát pana JUDr. Jana Šuly. Podle něj „hrobaři republiky“ mají podivuhodnou vytrvalost, protože se spolu s komunisty podíleli na nastolení bolševického systému.

***

Mistrovství světa: Francie vyřazena!

Skupina „A“

Zdalo se, že Jednou z největších senzací zůstane úvodní zápas Francie-Senegal, ve kterém jedenáct Senegalců působících ve francouzské lize zvítězilo 1:0. Kuriozitou je, že v mužstvu Mistrů světa hráli jen tři hráči, kteří působí v domácí lize. Naši přemožitelé v kvalifikační skupině Dánové si dokázali poradit s Uruguayí 2:1. V druhém utkání Francouzů, a to proti Uruguayi, šel předčasně pod sprchy jeden z nejlepších Francouzů Henry. Jeho spoluhráči v deseti nedokázali vstřelit Uruguaycům branku a zápas se skončil 0:0. Senegal potvrdil pověst nejlepšího afrického mužstva a uhrál s Dánskem plachtu 1:1. Skutečnou senzací však byla skutečnost, že Francouzi nevstřelili na MS ani branku a prohráli i s Dánskem 0:2 (Branky: Romedhal a Tomasson). Druhým postupujícím se stal nakonec přece jen Senegal, který v posledním zápase s Uruguayí vedl v poločase 3:0, ale v druhé části hry Uruguayci v závěru utkání vyrovnali na 3:3 a mnoho nechybělo, aby postoupili. Nakonec jedou spolu s Francouzi domů.

Skupina „B“

Přestože čeští i slovenští fotbalisté vypadali ještě dříve než MS začalo, není toto Mistrovství světa v Jižní Koreji a v Japonsku bez naší účasti. První, kdo zasáhl do těchto bojů byl slovenský rozhodčí Luboš Michel a jeho pomocník na čáře Igor Schranka. Bylo to v dramatickém zápase Paraguay-Jižní Afrika. Paraguay během tohoto utkání vedla již 2:0 brankami Santa Cruze a Arceho. Pak měli Paraguayci opravdu smůlu a po vlastní brance Struwaye se dopustil paraguayský brankář zbytečného faulu a Fortune z penalty vyrovnal. V dalším úvodním zápase této skupiny porazilo Španělsko Slovinsko 3:1, když za stavu 2:1 měli kopat Slovinci penaltu. Místo ní však následovala penalta na druhé straně o chvíli později a to rozhodlo o výsledku zápasu. V pátek si v této skupině zajistili Španělé vítězstvím 3:1 nad Paraguayí postup, zatímco v sobotu se naopak s MS rozloučili Slovinci, když neunesli tíhu soutěže a prohráli s Jihoafrickou republikou 0:1. Nejlepší slovenský hráč Zlatko Zahovič se nepohodl s trenérem Srečko Katanecem a předčasně byl poslán domů. Katanec pro změnu frustrován výkonem svých svěřenců byl vykázan ze hřiště postranním rozhodčím. Postupují: Španělé. Vyřazeni: Slovinci. Zbývá sehrát: Španělsko-Jižní Afrika a Slovinsko-Paraguay.

Skupina „C“

Brazílie podle předpokladů zdolala snadno Čínu 4:0. Výkon Brazilců v předchozím zápase proti Turecku, kdy

zvítězili 2:1 brankou z nespravedlivě nařízené penalty však nepřesvědčil. Ostatní zápasy: Kostarika-Čína 2:0 a Kostarika-Turecko 1:1. Zbývá sehrát: Brazílie-Kostarika a Čína-Turecko. Postupuje: Brazílie. Vyřazena: Čína.

Skupina „D“

Portugalci překvapili hned dvakrát, poprvé, když po necelých čtyřiceti minutách prohrávali se Spojenými státy 0:3. Dokázali se vzpamatovat, zlepšili se, ale nakonec prohráli 2:3. Po druhé, když rozdrtili Polsko 4:0. Na toto MS budou Poláci neradi vzpomínat, když prohráli i v prvním zápase s Jižní Koreou 0:2 a jsou z dalších bojů vyřazeni. Šanci na postup tedy mají zbývající tři mužstva, protože Spojené státy hrály s Jižní Koreou 1:1.

Skupina „E“

V úvodním zápase nezůstali Němci nic dlužni své pověsti a rozdrtili Saudskou Arábii 8:0. Irové na úvod v pěkném utkání hráli nerozhodně s Kamerunem 1:1. V druhém kole měl pak práci Kamerun se Saudskou Arábií, která se chtěla rehabilitovat a vyhrál pouze 1:0. Němcům vyšel v zápase s Iry úvod, kdy vstřelil svou čtvrtou branku na MS Miroslav Klose, pocházející z Polska, ale Keanovi se podařilo v 93. minutě vyrovnat. V závěrečném zápase ve skupině Německo porazilo Kamerun 2:0 brankami Body a opět skvělého hlavičkáře Kloseho. Irové si dokázali poradit podle očekávání se slabou Saudskou Arábií 3:0 a jsou druhým postupujícím.

Skupina „F“

Ve „skupině smrti“ se MS začalo zápasem Argentina-Nigerie. Nigerijci tentokrát nepřekvapili a Argentinci vyhráli brankou Batistuty 1:0. Pozornost se soustředila na zápas Švédsko-Anglie. Do mužstva Anglie se vrátil David Beckham a po jeho rohovém kopu zajistil Anglii vedení Campbell v 24. minutě. V druhém poločase dokázali Švédové, že patří k nejlepším mužstvům v Evropě a srovnali Alexanderssonem na 1:1. Ještě v pátek ráno se hodně sázelo na Argentince, ale ti překvapivě prohráli s Anglií 0:1, když jedinou branku Angličanů vstřelil z penalty David Beckham. I když se Angličané celý druhý poločas bránili, nakonec získali tři body, zatímco Argentina ve dvou zápasech vstřelila pouze jednu branku, což je skutečně pro jednoho z kandidátů na mistrovský titul málo. V této skupině se daří překvapivě Švédům, kteří porazili ambiciózní Nigerijce 2:1 a mají spolu s Anglií čtyři body, zatímco jeden z nejlepších afrických týmů jede domů. Zbývá sehrát: Anglie-Nigerie a Švédsko-Argentina.

Skupina „G“

Největším překvapením je zatím postup Mexika, které si dokázalo poradit s Chorvatskem 1:0 i Ekvádorem 2:1. Chorvati vstali z mrtvých, když dokázali překvapivě porazit Itálii 2:1. Omluvou pro Italy může být jen to, že jim rozhodčí neuznali dvě branky a Totti v závěru dokázal nastřelit z trestného kopu tyčku. Italové v úvodním zápase porazili Ekvádor 2:0, když obě branky vstřelil Christian Vieri. Ekvádor je z dalších bojů vyřazen. Zbývající zápasy: Itálie-Mexiko a Chorvatsko-Ekvádor.

Skupina H

Rusové začali podle očekávání vítězstvím nad Tuniskem 2:0, pak však přišla hořká pilulka v podobě prohry s domácím Japonskem 0:1 a okolí Kremlu zažilo snad největší nepokoje od VŘSR. Jelikož Belgie dokázala pouze dvakrát remizovat, 2:2 s domácím Japonskem a 1:1 s Tuniskem, je vše v této skupině otevřené. Zbývající zápasy: Belgie-Rusko a Japonsko-Tunisko.

abe

Reštaurácia “Danube”

v příjemném prostředí
Yorkville Village

Otvorená:
Útorek až sobota od 18 hod.

81 Yorkville Ave.
Toronto, Ontario
{close to Subway station “BAY”}
Tel: 416-964-6812

MARCH/12 3xWEEKLY

Tuesday

Thursday

Saturday

APRIL/25th 3xWEEKLY

Tuesday

Thursday

**NEW non-stop flight
Toronto-Prague**

Saturday

TORONTO
(416) 363-3174
Toll free 1 800 641-0641
CzechAirToronto@primus.ca

MONTREAL
(514) 844-4200
Toll free 1 800 561-5171
reservation.montreal@czechairlines.com

